

Jugoslavanska

Katol. Jednota

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: J. A. GERM, 507 Cherry Way or box 57, Brad-
dock, Pa.Podpredsednik: ALOIS BALANT, 112 Sterling Ave., Barberton
Ohio.

Glavni tajnik: GEO. L. BROZICH, Box 424, Ely, Minn.

Blagajnik: JOHN GOUZE, Box 105, Ely, Minn.

Zaupnik: LOUIS KOSTELIC, Box 583, Salida, Colo.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. MARTIN IVEC, 900 N. Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNIKI:

MIKE ZUNICH, 421-7th St., Calumet, Mich.

PETER SPEHAR, 422 N. 4th St., Kansas City, Kans.

JOHN VOGRICH, 444-6th St., La Salle, Ill.

JOHN AUSEC, 5427 Homer Ave., N. E. Cleveland, O.

JOHN KRŽIŠNIK, Box 133, Burdine, Pa.

POROTNIKI:

FRAN JUSTIN, 1708 E. 28th St., Lorain, O.

JOSEPH PISHLAR, 308-6th St., Rock Springs, Wyo.

G. J. PORENTA, Box 701, Black Diamond, Wash.

POMOŽNI ODBOR:

JOSEPH MERTEL, od društva sv. Cirila in Metoda, šte. 1,
Ely, Minn.LOUIS CHAMPA, od društva sv. Sreca Jezusa, šte. 2, Ely,
Minn.JOHN GRAHEK, st., od društva Slovenec, šte. 114, Ely,
Minn.Vsi dopisi, tikajoči se uradnih zadev, kakor tudi denarne
pošiljave, naj se pošiljajo na glavnega tajnika Jednote, vse pri-
tožbe pa na predsednika porotnega odbora.Na osebna ali neuradna pisma od strani članov se ne bode
oziralo.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA."

CLANOM IN ODBORNIKOM KRAJEVNIH DRU-
ŠTEV V NAZNAJNE!Vse proteste, incitativne, predloge in sploh vse uradne
stvari oziroma dopise, ki se tičejo J. S. K. J. JE POŠI-
LJATI GLAVNEMU TAJNIKU.Najprej mora glavni tajnik vse pregledati, ker mi
brez njegove vednosti ničesar ne natismemo, kar se tiče
Jednote.Vse, kar bo on odobril, bo v našem listu pravočasno
priobčeno.

Uredništvo G. N.

Slika iz vojne.

STANJA.

Pripovedka, češki pisatelj Bohumil
Brodsky.

Poslovenil Podravski.

(Nadaljevanje).

Njemu je bilo to ljubo. Življe-
nje zaupno in mirno, v tihih za-
kotju, mu je bilo mnogo prijet-
nejše nego vojaška služba. Ni bil
vojak po poklicu, v sled tega si
tudi ni očitil, da prebija dneve
brez dela v zajetju, med tem ko
so njegovi vrstniki zaznamovali
s krvjo bosenske gore. Ni bil to
boj, ki se bojuje za maščevanje,
marveč borba za grudo zemlje in
nihiče ni mogel vstaem prištevati
za greh, da to maščevanje
zemljo, kakoršna je bila njih do-
movina in katero so vroče ljubi-
li, tako čilo branijo. Poročnik je
pozabil na boj ter si želel, da bi
naval vojske še dolgo ne prodrli
sem.

Sedaj, ko mu je Sava Jurč po-
svetil vse zaupanje, mu je bilo
še tem prijetnejše bivanje v po-
gorski koči. Stregli so mu kakor
razvajenemu otroku in jedini
njegov pogled je zadoščeval, da
so se vsi trudili, ugoditi mu.

Samo Stanja je bila še vedno
bojzljiva. Zaman ji je poročnik
prigovarjal, naj ga kliče po ime-
nu. Včasih se ji je to ime že ziba-
lo na ustnicah, toda urno se je
vzdramila ter ga glasno klicala
gospod.

— Nimaš me rada, Stanja, —
ji je očitil poročnik. — Kličeš
me, kakor me drugi kličejo. Zno-
til sem se v tebi. Nisi taka, kakor
sem si mislil.

Stanja je zarudela; na licu se
ji je čitala zadrega, a vendar se
ni udala. Da, poročnik je dobro
opazoval, da je še bolj molčevala
in bojzljiva nego poprej. Učila se
je pisati in čitati. Učila se je
vneto ter čez nekoliko dni sama
napisala pismo, namenjeno Lizi-
ki. Radovala se je tega, toda po-
prej vedno radostno njeno lice
je postalo plaho in oči so zamiš-
ljeno gledale v praznino.

— Kaj ti je, Stanja? — jo je
povpraševal poročnik, ki se bil ne-
prestano pri njej ter si ne obov-
ljal, hoditi z njo na pašo. — Mu-
čiš se vsled Petra Semenoviča?

Ali imaš nemara drugega v sr-
cu? Obljubujem ti, da ti dam ded-
ščino. Samo omoži se ter vzemi
njega, po čemur ti teži srce.

Toda Stanja je le odkimala
z glavo ter ustnice krepkeje stis-
nila. Nekaj globokega, velikega
se je tvorilo v njeni duši in ona
je bila s tem vsa preplašena in
zmedena. Toda molčala je in skr-
vala svojo žalost. Promena, ki se
je godila z njo, ni ušla niti Savi,
niti Mariji. Silila sta va-njo, sku-
šala jo razveseliti, toda ona je be-
žala od nju ter nekje v prepadih
prejokala cele ure.

Poročnik je jel slutiti vzrok
njene plahosti in ta slutnja je tu-
di njega napravila resnega. Če-
sto je sedel poleg Stanje, jo mol-
če opazoval, ali upiral svoj po-
gled v tla, kakor bi resno premiš-
ljeval o čem. Ni mu bilo veselo
in le slabo je spal v svoji čumna-
ti, v katero se je le včasih ter
včasih začel zamolkli razgovor
gostiteljev.

Čez štirnajst dni po odposiljan-
ju dopisa je došel list od Lizike.
Z licem, iskrenim se veselja, ga je
prinesel Sava, ki je že nekaj dni
hodel v Ostrog povpraševati, ali
je prišlo pismo.

— Stanjo, tvoja sestra, tvoj
golobček, ti je poslala pismo, —
je klical, korakaje po brdu.

Poročnik je sedel s Stanjo pred
kočo. Skočil je ter hitel Savi na-
sproti. Stanja je obledela ter zrla
za poročnikom. Ta je urno od-
prl pismo ter jel čitati. Nasmih-
oval se je ter kimal Stanji.

— Pojdi, Stanja, sestra ti po-
šilja svojo sliko, — je zaklical
dekletu.

Vstala je ter tresoč se veselja,
mu šla nasproti.

— Pogledj jo, to je tvoja sestra,
ker sem jaz tvoj pobratim. Ko jo
vidiš, spoznaš, da je še lepša ne-
go jo tu vidiš.

Stanja si je ogledala podobo.
Čim dalje jo je gledala, tim blažji
nasmeh ji je igral okrog ustnic.
Nakrat je strastno pritisknila po-
dobo k ustnicam in svojim prsim.

— Ali mi daš to sliko, gospod?
— je vprašala proseče.

— Dam, saj jo je Lizika tebi
poslala. Pojdi v sobo. Moram ti
prečitati, kar Lizika piše.

Kakor takrat, ko je pisal svoje
pismo, tako so se zbrali zopet da-
nes vsi okrog njega. Poročnik je
čital sestrično pismo, polno ljubez-
ni. Radovala se je, da je brat

zdrav, opisovala svojo skrb, ker
pisma tako dolgo ni dobila, in po-
pisovala, kaj se je zgodilo novega
v domaćini.

— Vsaki dan hodim v cerkev,
— je pisala proti koncu, — ter
je molim za dobrega Sava, za lju-
beznjivo Marijo in lepo Stanjo.
Pripelji Stanjo s seboj na Češko,
naj ostane vedno pri nas. Ona bo
moja sestra in ljubiti jo hočem še
bolj nego jo sedaj ljubim. Povej
ji, da jo kot odkritosrečna sestra
ljubim in jo prosim, naj te lju-
bi, kakor jo jaz ljubim.

Poročnik je začel ihtenje. Obr-
ne se ter vidi, da Stanja joka.
Hotel je je prijeti za roko, ona pa
se mu zmakne in že je bila zunaj.
Tudi Marija je jokala in Sava,
sedel na klopi, je imel glavo v
rokah in na njegovih brkah se je
lesketala solza.

— Piši, Stanko, takoj, naj se
golobica ne boji za-te, — je dejal
vneto. — Napiši ji, da stari Sava
Jurč čuje nad teboj in da se ti ne
zgodí nič hudega.

Dalje ni mogel govoriti. Stanko
je zganil pismo ter molče odšel
poiskati Stanjo.

Našel jo je za grebenastim gri-
čem sklonjeno v skali. V rokah
je krčevito držala sliko, a iz oči
so ji počasi kapale solze.

Vstrajala se je, ko je zagledala
poročnika, in morda bi bila zbe-
žala, toda resni glas poročnikov
jo je pridržal.

— Počakaj, Stanja, moram go-
voriti s teboj. Vseidi se in jaz pri-
sedem k tebi.

Prisedel je k njej ter jo prijel
za roko. Ni se branila, samo ču-
til je, kako močno se trese.

— Stanja, slišala si, kako ti je
pisala sestra, da me naj ljubiš
tako, kakor ona tebe ljubi. — je
dejal počasi, gledaje ji pri tem
uprto v oči. — Pisati hočem se-
stri, torej mi povej, kako me imaš
rada, da ji morem poročati, kako
naj ona ima rada tebe.

Molčala je. Samo tresla se je in
zmedenost se ji je zrcalila na li-
cu. Ovil ji je svojo roko okrog
pasu ter jo stiskal blizu k sebi.
Trudila se je, se ga oprostiti ter
proseče pogledala vanj s svojimi
krasnimi, s solzami napolnjenimi
očmi, ki so zrla tako proseče.

— Ali se bojiš, Stanja, sedeti
z menoj? — vpraša poročnik po-
tiho. — Nisem otrok, Stanja,
vem, kaj delam. V moji domovini
je navada, da dekle, ki mladega
moškega ljubi, se mu pusti objeti.
Dam ti prosto voljo, da bodiš
vstrajša, ali pa greš proč od me-
ne. Po tem spoznam, kako me
ljubiš.

Nekaj trenutkov je sedela v
zadregi. Bledo njeno lice je jela
zalivati rdečica. Nakrat pa je
sklonila glavo ter jo položila na
poročnikove prsi.

— Stanko, ubij me, nečimno
dekletu sem. Toda ne morem za to,
Bog ve, da ne morem.

Glas se ji je tresel in z vsem
telesom se je pritisknila k njemu.
Kakor bi se v tem hipu zlomila
vsa doslej tajna bojzljivost. —
Pritisnil jo je še tesneje k sebi
in dvignil jo glavo, jo poljubil v
ustnice. Ovil jo je roke okrog
vratu in težko dihala.

— Stanko, grešiva, — je dejala
nakrat prestrašena. — Jaz ne mo-
rem biti tvoja. Ravn sem, ti pa
si gospod, cesarski častnik. Od-
ideš in se nikdar več ne spomi-
niš na Stanjo. Idi od mene, pusti me!
Ne povem nikomur ničesar ter
vzamem Petra Semenoviča.

— Ne Petra Semenoviča, mar-
več mene vzameš, Stanja, — za-
klicel strastno Stanko, pritiskuje
jo k svojim prsim. — Pojdi, po-
vemo ti Savi in Mariji. Moja ne-
vesta si, vsa moja. Stanja, kako
sem te imel rada in le to sem ča-
kal, da spoznam, da me tudi imaš
ti rada. Ali nočeš, da jima to po-
vemo?

Gledala ga je s plantecim po-
gledom, z napol odprtimi usti in
velika, neznanja blaženost ji je
sijala z lica.

— Stanko, priseži, da ne la-
žeš, — je dejala slavnostno.

— Prišežem, — reče ji poročnik
krepko.

— Pa sem tvoja nevesta, — je
rekla mirno. — Poljubim te, Stan-
ko, nevesta sme poljubiti svojega
ženina.

Poljubila ga je strastno in pri-
državši njegovo glavo v svojih
rokah, se blaženo smehljala.

— Bila bi umrla brez tebe, —
Stanko. Hvala Bogu, ne umrem.

Pojdiva k roditeljema.

Vstala sta ter z roko v roki
šla domu. Sava je še vedno se-
del na klopi in Marija nekaj cvr-
la na ognjišču.

— Vodim vama nevesto, Sava
Jurč, — reče veselo poročnik. —
Daj nama z Marijo svoj blago-
slov.

Starec je začudeno gledal po-
ročnika in Stanjo, pobešajočo po-
leg njega svoje oči.

— Ne šali se z njo, — je opo-
minjal poročnika Sava. — Stanja
nima denarja, podedovala je le
pošteno ime. Za takega gospoda
ni neveste v naših gorah. Idi, Sta-
nja, k čredi, da se ne razprši.
— je dejal, ko mu je poročnik
podal list. — Morda bi počakal
z njim do jutri.

— Ne pojde, Sava, dokler naju
ne blagosloviš, — imam ga jaz
dovolj za naju obo. A prov za to,
ker je njeno ime pošteno, jo vzam-
em za ženo. Z menoj si morda
zadovoljen, pa tudi jaz isto tako
spoštujem tebe in Marijo. Ko mi-
ne vojna, pirdem po Stanjo, pa
tudi tebe in Marijo vzamem s se-
boj. Veseli si se Zlate Prage; vi-
del jo boš pogostoma in ne bo se
ti treba ubijati po teh gričih.

Pristopi še bliže k Savi. Ta je
bil popolnoma zmeden. Žar ve-
selja se je boril z dvomom na nje-
govem licu.

— Stanja, pri najsvetejši Tro-
jici te zotim, govori resnico.
Ali hočeš vzeti gospoda Stanka?
Li veš, da te v resnici želi za že-
no?

— Vem, oče, — odvrne Stanja
krepko ter se prijazno ozre v po-
ročnika. Sava ni mogel Stanje
niti poznati. Kakor bi se bila že
od rane mladosti poznala s Stan-
kom; brez strahu se je stiskala k
njemu ter ni kazala nikake bo-
jazni.

Poznal jo je, vedel, da njen
značaj je čist kakor kristal, zato
pa sedaj ni vedel, kako soditi o
vseh zadevi.

— Gospod, ljubim te, ljubim
Stanjo ter vem, da bi bila zelo
srečna s teboj, toda premisli si.
Kam moreš priversti take dekle,
ki ne zna ničesar? Mesta se svoje
žive dni ni videla, z gospodo ne
zna govoriti in ta njena lepota
kmalu zgine. Postara se, pa se
boš pritoževal radi starega Sava,
da ni imel razuma. Pusti to do
jutri in, če boš še hotel potem,
zgodi se božja volja, blagoslovim
vaju.

Starec se je tresel v svojem sr-
cu od veselja, da ima Stanja do-
seči tako srečo, vendar ni zgubil
razsodnosti. Bolje bo, ako se raz-
ideta poprej nego da bi pozneje
prišla žalost.

— Naj bo, storim po tvoji vo-
lji, Sava, — privoli Stanko. —
To je vse jedno, ali blagoslov
vendar-le dobim od tebe. Stanja
ima ne le lepo telo, marveč tudi
krasno dušo, ki se ne postara. —
Mesta se kmalu privadi, če ji lju-
bezen pomaga, in midva se ima-
va rada, kaj ne, Stanja?

Obrnila je k njemu svoje velike
oči in on jo na nje poljubil.

— Pojdi, hočeva pisati Liziki
ter ji naznaniva, da se gotovo vi-
dita. Resnica, ko bi ne bilo vojne,
gotovo bi prišla sem.

Sedel je k mizi ter pisal sestri.
Stanja je sedela poleg njega ter
mu koprneče zrla v pero. Nasmeh
ji je igral okrog njenih ust, ko je
čitala, kako je poročnik sporočil
svoji sestri svojo zaroko ter opi-
soval svojo nevesto. Ni hotela
vzmemirati Stanka, toda skriva-
je svoje lice za njegove rame, je
dušila svoje ganjute.

Sava se je sprehajal med Stan-
kovim pisanjem po sobi. Včasih
je radovedno pogledal na zaroč-
nika ter, resno pokimavši z gla-
vo, se dalje sprehajal.

— Nered odlašam tvoje pismo.
— Nikakor, to pismo mora biti
takoj odposlano, — je rekel od-
ločno poročnik. — Naj se še se-
stra veseli z nami. Ako ga ne od-
neseš ti, zbežim ti iz zajetja ter
ga odnesem sam.

— Ne srdi se, Stanko, že grem,
— ga je miril starec in, posadiv-
ši si fes na glavo, odšel proti O-
strogu.

Tega dne se Stanja ni ganila od
poročnika. S polnimi duški je pi-
la slast svoje prve, čiste navdu-
šene ljubezni. Stara Marija je se-
daj pa sedaj stopila k njej ter,
božkaje jo po laseh, tiho jokala.

— Umrem brez teboj otroka, —
je tarnala sama pri ognjišču.

— Toda naj bo, stara sem, nepotre-
bna, Bog mi ni dal otrok, najbolje
torej je, da grem v zemljo. Samo,
da je ona srečna.

Sava se je vrnil ter našel Stan-
ka še vedno sedečega pri mizi.
Poleg njega sedi Stanja z glavo
na njegovih ramih, poslušaje nje-
gove sladke besede. Nasmehnil se je
turobno, odložil fes ter gledal ne-
kaj časa ven skozi nizko okene-
ce. Zaročnica sta opazovala ra-
dovedno njegovo početje ter utih-
nila.

Med tem zagrmil v ozračju za-
molkel doneč strel. Poročnik o-
suplo poskočil.

— Strel iz topa, — reče urno.

— Da, grmi že od poludne, —

odvrne Sava. — Teče danes kri,
mnogo krvi. Kdo zmaga? Morda
zopet cesarski. Revni junaki, na-
ša svoboda se ruši in nov jarem
se vali na naše griče.

Sava je bil nenavadno razbur-
jen. V Ostrogu je izvedel, da Bo-
sna je že zasedena in da avstrijs-
ska vojska prodira v dveh pro-
dih v Hercegovino, severno od
Sarajeva, na jugu pa od Kotora.
Po vsej svoji poti v Ostrog in na-
zaj je slihal oddaljeni grom to-
pov. Boj je torej silen in po njega
nasledku bo odvisna usoda Her-
cegovine. V Savi se je razburila
stara junaška kri in le malo je
manjkalo, da ni zgrabil za orož-
je ter hitel svojim pobratimcem
na pomoč, hote dejanski udeleži-
ti se boja.

Tudi poročnik je bil ganjen,
razburjen. Videl je, da se bliža
vihar in nastaja zanj odločilni
dan. Kaj storijo vstasi z njim?
Odtod ne more zbežati. Dal je be-
sedo staremu Savi in tega noče
spraviti v nevarnost. Kdo ve, če
ne bo sovražnik v svoji jezi nad
porazom zahteval, naj bo ubit!
Pogledal je Stanjo, ki ga je bo-
jazljivo opazovala, ter se zamra-
čil.

— Pojdi, Sava, ven, pogledava,
kje grme topovi.

Šla sta ter dospela na najvišje
mesto pogorskega grebena. Boji-
šča še nista mogla videti, pač pa
sta lahko slišala, kje je ono kr-
vavo pozorišče.

— Po gromu topov mislim, da
bojišče je kakih pet, šest milj od
tu. — reče čez nekaj časa poro-
čnik.

— Tudi jaz sem tako sodil, —
je pritrdil Sava. — Naši so se
že pred dvema dnevoma zbirali
pri Foči. Tani bo odločena vsa
naša usoda. Topovi dolgo grme,
boj je krut.

Sava je sklenil roke in poln res-
nega ganjuta uprl pogled proti
nebesom. Solnce se je že nagiba-
lo k zatonu in ves kraj je tonil
v njegovi zlati zarji. Bilo je tiho
le včasih je oddaljeni grom po-
tresel ozračje. Oba moža sta
tla tu dolgo molče.

Polagoma je ponehaval grom
in predno je solnce zasllo za gri-
če pri Trebinju, je nastala pov-
sem tišina.

— Dovršeno je, — reče Sava
tiho. — Kdo je zmaga? Slabo
bom spal nočoj. Pojdi, Stanko,
greva domu. Nemara se kmalu
ločiva.

Prideta v kočjo. Marija in Sta-
nja sta bili prestrašeni in vsa ve-
selost je zginita. Vsi so čutili, da
današnji dan sega močno tudi v
njih življenje in vsled tega no-
benemu ni bilo za smeh. Poroč-
nik je poprej, nego drugekrat,
šel v posteljo, poslovišči se od
Stanje, ki se je jokala. Ni je tola-
žil, ker je sam potreboval tolaž-
be.

Vso noč ni zatisnil očesa. Proti
jutru je slišal, kako je odšel Sa-
va iz kočje. Kam neki gre? Ni mo-
gel več ostati v postelji, zato se
je oblekel ter šel ven na grič. Bi-
lo je še mračno, toda ne vshodu
je že svitalo. Sedel je na skalo
ter premišljeval. Zaveš, da se
kmalu poslovil od Stanje, ga je
mučila. Privadil se je že dobre-
ga otroka, ki ga je ljubila z vso
strastjo svojega dobrega srea,
bal se je, da bo ločen od nje, da
bo prenašala mnogo zlega, da ne-
mara pozabi nanj, ali pa bo pri-
siljena vzeti drugega. Misli so ga
zanesle na njegov dom, katerega
je hrepenel zagledati s Stanjo
na svoji strani, da bi v njem za-
čel živeti blaženo življenje, posve-
čeno delu in ljubezni do Stanje
in Lizike.

Ta idejal, katerega se je toli-
ko veselil in toliko bavil z njim,
je zgineval v nedogledni dalja-
vi. Poročnik ni bil vojak po pokli-
cu. Njegova težnja je bila, osno-
vati si domaćino, ki mu je bila
vse. Tako blizu je bil že svoje
težnje in tako naglo je bila raz-
drta v prazen nič.

Po solnčnem shodu je vstal, da
bi zajutkoval. Ni pa še dospel
k koči, kar začuje za seboj urne
korake. Obrne se ter zapazi Sa-
vo, ki hiti domu. Čakal je, da se
mu je približal, ker mu je takoj
prišlo na misel, da je šel Sava
poizvedovat. Izraz njegovega li-
ca je pričal, da nese nevesele no-
vice.

— Stanko, nismo več sultanov-
vi, marveč cesarjevi, — reče Sa-
va bolestno. — Včeraj je padlo
pri Foči nad šest sto junakov,
ostali pa so zbežali čez srbske in
bolgarske meje. Hercegovina je
zgubljena; v jednem tednu bo
zasedena do Črne Gore. Bog nas
se usmili!

Včeraj je torej značil grom to-
pov konec hercegovske svobode.

Poročnik je bil osupnen, ganjen.

— Ali kaj sedaj? — je vprašal
ne vede kaj početi.

— Pojdi nekoliko dalje, moram
govoriti s teboj, — se oglasi za-
molko Sava ter ga odpelje dalje
od kočje.

— Moraš zbežati, in sicer še no-
česno noč, — nadaljuje starec.
— Bil sem danes rano v Krsta-
eu, da poizvem, kako je končal
boj. Sešel sem se tudi s Petrom
Semenovičem. Poklical me je ter
me vprašal na glas, ali je resni-

ca, da si ti izdal naše junake ter
povedal vojski, koliko jih je. Bil
bi ga najrajše oplazil, toda pre-
strašil sem se tega, kar mi je pra-
vil dalje.

(Pride še.)

ROJAKI NAROČAJTE SE NA
"GLAS NARODA", NAJVEČJI
SLOVENSKI DNEVNIK V ZDR.
DRŽAVAH.

CENIK KNJIG

katere ima v zalogi

SLOVENIC PUBLISHING CO.

82 CORTLANDT ST. NEW YORK, N. Y.

MOLITVENIKI:	
--------------	--

IZVRŠEVALNI ODBOR:

Frank Sakser, predsednik, 82 Cortlandt St., New York, N. Y.
Edward Kalish, tajnik, 6119 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.
John Jager, blagajnik, 5241 Upton Ave. So., Minneapolis, Minn.

NOVICE IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

Odlikovanje. S srebrnim signalnim laudis na traku vojaškega zaslužnega križca je bil odlikovan Fran Mulaček, nadporočnik 97. pešpolka, rodom iz Ljubljane. Poprej je bil odlikovan z bronasto svetinjo za hrabro zadržanje pred sovražnikom. — Kadetni aspirant 87. pešpolka, abiturijent Janko Triller iz Škofje Loke, o čigar smrti dne 8. junija t. l. pri Kolomeji smo poročali, je bil sedaj odlikovan za po smrti s srebrno hrabrostno svetinjo 1. razreda.

Pogreša se Fran Bekš iz Ljubljane, infanterist 17. pešpolka, 7. maršbataljona, o katerem ni že 7 mesecev nobenega poročila. Njegova mati Terezija Bekš, delavka v tobačni tovarni v Ljubljani, je zaradi tega v velikih skrbih.

STAJERSKO.

Duhovniške vesti. Sestdesetletni duhovnik, ki je obhajal dne 29. julija Matija Wurzer, duhovni svetnik in župnik v Rušah. Rušani so priredili za ta dan veliko slovesnost in odbori štirih ruških občin ter učiteljsko s šolsko mladino so se poklonili slavljenču. — V lavantinski škofiji obhaja letos zlato sv. mašo samo Simon Gabere, častni kanonik in dekan pri Sv. Magdaleni pri Mariboru. — Srebrni jubilej ali 25letnico mašništva pa obhajajo: Fran Bratkovič, župnik v Negovi; Anton Kolar, župnik v St. Ilju pri Velenju; Friderik Kukovič, župnik na Dobrni; Anton Mojišček, župnik pri Sv. Janezu pri Spod. Dravogradu; Josip Plepčec, župnik pri Sv. Emi; Josip Potovšek, župnik v Vojniku; Josip Sigl, župnik v Trbonjah; Jakob Tajek, e. in kr. vodja voj. superijorata v Inomestu; Janez Toman, župnik na Hajdini; Robert Vlačavik, župnik pri Sv. Joderti; Josip Ozmeč, župnik pri Sv. Lovrenu na Dravskem polju; Leopold Skuhersky, župnik pri Sv. Marku; Salomon Bernardin, minorit pri Sv. Trojici v Halozah; Matej Strakl, župnik pri Sv. Petru; pater Fulgencij Trafela, nemški pridigar v frančiškanski cerkvi v Mariboru. Vsi ti mašniki so prvi, ki so bili posvečeni 25. julija 1890 od knežskoškofa dr. M. Napretnika. — Nastavljeni so sledeči novomasiški kot kaplani: Evgen Lorgner v Ormožu, Ivan Messner v St. Rupertu v Slov. goricih in Avgust Šparl v St. Pavlu pri Preboldu. — Dne 21. julija je umrl na legarju Anton Ribar, kn.-škof. duhovni svetnik in župnik v St. Vidu pri Planini. Pogreb se je vršil 24. julija. Rajni je bil rojen 18. maja 1847 v Braslovcah, v duhovnika je bil posvečen leta 1872. Služboval je kot kaplan v Gornjem Gradcu, Hočah, Teharjih in Braslovcah. Od 1. marca 1885 do 31. marca 1889 je bil začasni profesor na mariborskem bogoslovem učilišču. Dne 1. aprila 1889 je dobil župnijo St. Vid pri Planini, kjer je ostal do svoje smrti. — Dne 25. julija popoldne je po dolgotrajni bolezni umrl dr. Fran Feuš, profesor mariborskega bogoslovja. Rajni je bil rojen dne 28. septembra 1850 v Ljutomeru. V duhovnika je bil posvečen dne 25. julija 1875. Služboval je kot kaplan v Celju, kaplan in pozneje stolni vikar v Mariboru do 16. marca 1885. Dne 31. julija 1885 je bil na inoškem vseučilišču promoviran doktorjem bogoslovja. Dne 1. marca 1886 je bil imenovan za začasnega profesorja na lavantinskem bogoslovem učilišču. Dne 15. decembra pa je postal redni profesor na tem zavodu. L. 1890 je bil imenovan za knežskoškofjskega duhovnega svetnika. L. 1908 je bil radi bolezni upokojen. Pogreb pokojnika je bil zelo slovesen. V večji kapiteljske hiše je knežskoškof dr. Mihael Napotnik truplo blagoslovil, koje so potem v stolnico prenesli. V cerkvi so bile mrtvašne večerice in potem je knežskoškof še enkrat blagoslovil. Iz stolnice je velik sprevod z obilno udeležbo spremil ranjkega na tezensko pokopališče. Spreveda so se udeležili sorodniki pokojnikov, zastopstvo društva katoli-

ških pomočnikov, društva katoliških mojstrov in oddelek veteranjskega društva, kojega častni ud je bil pokojnik. Sprevod je vodil stolni župnik Fran Moravec, ki je imel ob grobu nagovor o zaslugah in delovanju pokojnikov.

Zaradi toče. Kje je pobila toča, morajo občine, oziroma posamezniki zaprositi uradno cenitev, 1. da se odpiše davek, 2. da se doli podpora, 3. da se dobi brezplačno semensko žito. Zaradi semenskega žita sta zadnje dni posredovala dr. Korošek in Pišek na Dunaju, kjer se je zagotovila brezplačna oddajatev. Imenovana poslana sta opozorila na škodo v vseh pridržetih okrajih Slovenskega Stajerskega.

Pogreša se Fran Brunšek, ki je služil pri 26. domobranskem pešpolku. Odsel je na bojno polje kot novinec meseca februarja. Zadnjič je se pisal dne 16. marca. Po njem poizveduje njegova sestra Ivana Brunšek v St. Andrežu, pri Velenju.

Maribor. Kakor smo izvedeli, je bilo 25. julija v Mariboru pokopanih 18 vojakov, ki so umrli vsled dobljenih ran, deloma pa vsled drugih bolezni. Dne 26. julija pa so zopet pokopali 4 vojake.

Slivnica pri Mariboru. Umrli je po štirimesečni bolezni v Hotinji vasi pri svojih starihlih gđ. Mimi-ka Snuderl, stara 18 let. Pokojna je obiskovala dve leti žensko samostansko učiteljsko in dovršila enoleten trgovski tečaj v Mariboru z odliko. Služila je nato kot stenografistka pri dr. P. in letos kot kontoristka v večji trgovini v Ptujju, kjer je zbolela in kljub obilni zdravniški pomoči morala rano umreti. Bila je veselo in v ponos stariše, učitelj v tovariših.

Sv. Jurij ob Pesnici. Izmed naših vojakov je Miha Rat pri vojaških zločinih umrl, Anton Ledinek iz Gornje Pesnice pa je 1. julija padel v boju ob Soči. — Med tujakšnimi ruskimi ujetniki, ki prav pridno delajo na poljih, je eden umrl na trebušnem legarju.

Ljutomer. Milo je zapel zvon 22. in 23. julija v radomerski kapeli ter naznanjal daleč okrog, da je umrl v Budimpešti v bolnišnici Janez Sonnenwald, ki je služil pri 87. pešpolku na severnem bojišču. Bil je ranjen 5. junija od srpanela v križ. Nato se ga je lotil tifus, vsled katerega je umrl. Rajni za pušča ženo in dvehletnega otroka. Njegova edina želja je bila, s svojimi domačimi se govoriti pred smrtjo, a ni mu bila izpolnjena.

Sv. Miklavž pri Ormožu. Milo so zapeli zvonovi, ko je k nam dospela vest, da je nemila smrt pokosila mladeniča Frana Pušenjaka. Padel je na severnem bojišču v najlepši dobi, star 20 let. Ruski šrapnel mu je 13. junija naglo pretrgal nit mladega življenja. Dne 15. junija zvečer pa je bil na bojnem polju pokopan.

Velika Nedelja. V velikih bojih v Galiciji je bil težko ranjen Fr. Makar iz naše župnije. Ruska granata mu je zdrobila desno nogo pod kolenom, da so mu jo zdravniki morali odrezati. Njegov brat Janez se bojuje na italijanskem bojišču.

Sv. Kunigunda na Pohorju. Josip Sadek, tukajšnji posestnik, je v začetku vojne odšel na bojno polje. Zadnje njegovo pismo z bojišča je bilo z dne 1. novembra m. l., potem pa ni bilo več ničesar slišati o njem. Sedaj je pa njegova žena prejela od njega dopisnico, katero je poslal iz ruskega ujetništva. Sadek piše: Draga žena! Pisal sem ti že pismo 1. maja t. l. Raznih podobnosti ni moglo pisati. Drugače nam ni velike sile, samo zdravja primanjkuje. Pa upam, da nam dobrotljivi Bog še da zdravje in mir, pota pa srečno vrnitev. Vem, da ne pogrešate pri preobremenem delu, pa ne morem pomagati. Pozdravlja te tvoj mož Jožef, ujetnik v Tashentu v Srednji Aziji.

Prihova. Iz ruskega ujetništva iz mesta Simbirsk ob sred. Volgi je ušel dne 29. junija, ko je kopal jarke, nekdanji jamski vini-

čar Fran Mureko. Nad Kalvarijo pri Suvalkiju je prišel kot bradat Avstrijec dne 7. julija k nemški fronti. Med potjo je jedel bukovno listje. Tam so ga pa pogostili, fotografirali, obrili, oblekli in mu dali papirje. Na desni roki ima vžgano ime svojega polka in avstrijskega orla. Iz Tešina v Sleziji so mu druge dokumente poslali v Celje, njemu pa dali potni list do Celja. Veliko zanimivega ve povedati.

Smartno pri Slov. Gradcu. Janez Konečnik, pridržen oddelku strojnih pušk, piše s severnega bojišča, na katerem se nahaja zdrav za deset mesecev, svojim starišem v Smartnu: Dragi stariši! Sprejel sem štiri zavojce cigaret, katere ste mi poslali. Pišete mi, če imam kaj znanecv tukaj. Naznanim vam, da so prišli novi, med katerimi jih precej poznam. Kar je mojih, je Krenkar v moji bližini. Krenkar je radi svoje hrabrosti postal narednik; ker pa tudi jaz ne držim rok križem, sem si že tudi zaslužil srebrno kolajno 2. razreda.

Dramlje. Padli so v vojni z Italijani: fanti Fran Korošek in Jurij Arzenšek iz Razbora ter Florijan Rajh iz Dobja, oženjen v St. Juriju. Bati se je bilo, da je padel pridni fant Jakob Anderl iz Laz. Kar pride na dan sv. Magdalene dopisnica, da še živi. Ranjen in ujet je v Samari v Rusiji, tam daleč južno od Moskve proti Kaspiskemu morju. V treh nevarno ranjen je Jakob Jensek, v nogo pa Jernej Kožuh. Za oslepele vojake se je tukaj nabralo 43 K. Beguncev iz Gorice imamo 10. Ruskih ujetnikov za delo je napovedanih 25. Had vihar s točo, vendar brez velike škode, je divjal dne 14. julija. Vsi pridelki se kažejo dobro. Čedno kapelo Matere Božje je postavil v Svetelki Martin Gaber. Krenkar Fran Soline je opustil krčmo.

Mali Kamen. Dne 9. julija je pridrvela k nam strašanska toča. Uničila nam je večina vseh poljske pridelke in vinograde. Ker je žito najlepše zorelo, bila je ta nevihta za nas velik strah in jok. Revščina in stokanje je sedaj pri nas. Kaj bo z živili? Niti semena za prihodnjo setev nimamo. — 12. julija ponoči je pa obiskala Mali Kamen in Veliki Kamen neka tatinska druhal. Tigala je z oken železna omrežja in vlomila v več kleti ter pokradla vse, kar ji je prišlo pod roke. Napravila je za več tisoč kron škode. Orožništvo uzmovlje zasleduje.

Sv. Francišek Ksaverij. Josip Ugovšek, kateri se je od 12. avgusta 1914 neprestano bojeval v Galiciji ter je sedaj v Miškoven na Ogrskem, piše sledeče: Mi smo sedaj tukaj in smo upali, da ne bomo dolgo; ker je pa bolezen nastala med nami, ne vemo nič, kaj se bo zgodilo. Naznanim vam, da je tukaj huda vročina, a Ogrji so skopi, da Bog pomagaj! Če bi bili mi Ogrji, bilo bi nam boljše. Pivo so za 10 vin. podražili. Ko smo prišli v gostilno na guljaš, je stal isti 1 K 80 vin. za Slovenca. Tudi so nas med posamezne kmete dali v delo. Jaz sem n. pr. nekemu kmetu trikrat drv pripeljal z vojaškimi konji. Potem sem ga poprosil, naj mi skuha za večerjo novega krompirja. Res, dal mi ga je, a moral sem mu zanj plačati 40 vin! Bil je veliki posestnik. Eno leto smo gonili Ruse, da se niso polastili Ogrske, in sedaj smo nešli tu na Ogrskem tako "žlahtna" srca. V Galiciji so nam bili tamošnji ljudje veliko bolj naklonjeni — ker so Slovani!

KOROŠKO.

Šmarjeta pri Velikoven. Veliko veselje je napravila dopisnica vojaka Frana Vodenika p. d. Drukarjevega njegovi postarni materi in vsem prijateljem. Piše, da je ujet v mestu Skotovo v guberniji Vladivostok (blizu Kitajske). Je zdrav in pozdravlja mater in vse znanee. Odkar se je meseca avgusta m. l. odpeljal na bojišče, ni bilo od njega več glasu. Vse ga je smatralo že za ranjkega. — V ruskem ujetništvu so iz naše župnije še nadalje: Valentin Lienhart p. d. Parničev, Feliks Leitner p. d. Jelenov in Fran Wutti p. d. Kresov. Vsi ti že od lanske jeseni. Potem v Przemyslu ujeti Rajmund Haimburger in še France Breznik, ki je bil ujet koncem marca. Najbrž se nahajata v ujetništvu še Tomaž Izak p. d. Pintar in France Jelen p. d. Kušarjev, ki sta bila pogrešana, pa o njih še ni točnega poročila. Od pridnega hlapca Jožefa Jesse p. d. Rusovega je prišlo poročilo, da je dobil strel v glavo, pa se tudi še za gotovo ne ve, kako je žnjim. Nobenega glasu ni še od lanskega

leta od eestarja Kristijana Lušin, Kristijana Slate p. d. Kristofovega, Antona Majrič iz Trusenj, Albina Riepl p. d. Kašlarjevega in Franceta Oswald. — Padli pa so na bojnem polju Janez Napečnik iz Trusenj, Primož Modre p. d. Jurnov in Anton Maher.

PRIMORSKO.

Umrli je v Gorici znani kavar- nar Josip Pečenko, star nad 50 l. Kavarna "Central" na Travniku je Slovencev dobro znana. Pokojni Pečenko, doma iz riherberške občine, je bil svoj čas orožniški stražmojster, pozneje sodni kancelist ter je, stopivši v pokoj, prevzel kavarno po svojem bratu. Pečenka je bila pred meseci zadela kap, sedaj je izdihnil sredi vojnih grozot.

Begunci. V Ruprechtshofnu pri St. Poltnu je iz občine Podgora in okolice okoli 600 beguncev. Kakor se čuje, je šel med nje podgorski kurat Vuga.

Posute hiše. V St. Andrežu pri Gorici so posute ali močno poškodovane vse hiše. Granata je zadela tudi cerkev, in sicer je tresla na desni strani nad vhodom skozi zidovje pod orglje. — Podgora pod Kalvarijo je tudi silno trpela; Podgore takorokno ni več. Podgora je razvalina. Hiša župana Klančiča, ki stoji pod bribeem, bolj izven Podgore, je ostala dosedaj še nepoškodovana.

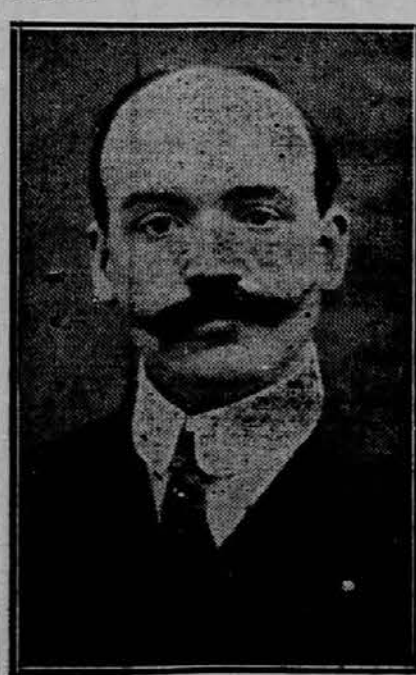
Svinčene na krožniku. Iz Gorice poročajo z dne 23. julija: Nekje sredi mesta so komaj vstali od mizice, ki je stala blizu vrat na hodnik v drugem nadstropju. Italijanom se je mogoče zdelo, da je bilo kosilo zelo bomo, zato so pa poslali otrokom še eno "porcijo" — v obliki svinca. Seveda, če bi bila ta mala stvarca svoj namen dosegla, bi otroke lahko za vedno naštila. Ampak bila je zelo previdna in razlila svojo jezo zice najprej na steno, potem pa prišla z vso eleganco, otrokom v največje veselje — na krožnik! Pač redek slučaj! Krožnik je ostal popolnoma nepoškodovan.

Slovenska državna gimnazija v Gorici. Na tem zavodu je bilo vpisanih v preteklem šolskem letu 477 učencev (med temi 14 privatistov in 2 privatista). Med šolskim letom jih je izstopilo 42. Odlično sposobnih je bilo koncem šolskega leta 70 učencev, sposobnih 242, vobče sposobnih 61. Vsi oni učenci pa (teh je 62), ki bi bili pri sedanjih klasifikacijah spoznani za nesposobne za vstop v naslednji višji razred, so ostali za sedaj brez klasifikacije in bodo v začetku prihodnjega šolskega leta pripušeni k ponavljanemu izpitu iz onih predmetov, v katerih bi dobili sedaj nezadostne rede. Vodstvo tega zavoda (dr. Ipavie) je začelo v Ljubljani in tam se dobe tudi spricevala. Na zavodu je poučevalo v preteklem šolskem letu 17 profesorjev in 4 stranski učitelji. Pod orožje je bilo poklicanih 10 članov učiteljskega zbora; od teh so bili 3 že odlikovani.

Kje sta moja prijatelja MAKŠ KOŠIRNIK in JANEZ ZORMAN? Nahajata se baje nekje v Primero, Colo. Prosim enje- ne rojake, če kdo ve za nju naslov, naj mi ga javi, ali naj se pa sama oglasita, ker poročati njima imam nekaj važnega. — Ferdinand Pire, Box 582, Ely, Minn. (2-3-9)

NAZNAILO.

Cenjenim naročnikom v Pen- sylvaniji sporočamo, da jih bo v kratkem obiskal naš potovalni zastopnik

Mr. VONKO JAKŠEK, ki je pooblaščen pobirati naroč- nimo in izdajati tozadavna potrdila.

Sedaj se mudi v Pittsburgh Pa., in okolici. Upravitelj "Glas Naroda".

Zopet boljši časi

so se odprli za naše rojake, ki so si še pravočasno izbrali svojo domačijo v najrodovitnejšem in najkrasnejšem kraju države Wisconsin ter se tam že naselili letošnjo spomlad. Že sedaj so zadovoljni in srečni. — Tudi vsi oni drugi, ki jih mika iti na farme, si lahko še ustvarijo boljše čase, ako si poščejo izmed dobrega najboljšega, t. j. da se naselijo v kraju, ki slovi po svoji krasoti in rodovitnosti zemlje in ki ima tudi vse druge ugodnosti za uspešno kmetovanje. Blagovolite se o tem prepričati na lastne oči! Rojacom ne moremo dovolj toplo priporočati, da si ogledajo sedaj, ko vse bujno raste in je najpripravniji čas za to. — Pišite še nam še danes za nadaljnjo pojasnila in natančnejši popis zemlje z zemljevidom, kar vam pošljemo brezplačno.

SLOVENSKA NASELEINSKA DRUŽBA.
198 — 1st Ave., Milwaukee, Wis.

Iščem svojega prijatelja JAKOBA JANEŽ. Doma je iz vasi Gornike pri Čabru. Prosim ga, da se mi javi, ali če kdo rojakov ve za njegov naslov, da ga mi naznani. — Frank Zagar, Sylvan, Ala. (2-4-9)

Izvanredna ponudba za bolne.

To je zadnji mesec, ki nudimo — da hočemo natančno preiskati vaše telo, kemično analizirati urin ter mikroskopsko preiskati kri in izmeček ter izvršiti \$10.00 vredno preiskavo z

X-ZARKI

VSE ZA \$2.00.
Nobenega ubijanja ali pomoči glede vaše bolezni. X-Zarki zrejo naravnost skozi vaše telo. To je zlata prilika in vsem bolnikom se svetuje, naj se je poslužijo, tudi ako žive 200 milj od tu. Izplačalo se bo priti.

Pridite takoj. — Odlašanje je nevarno.

Dr. L. E. SIEGELSTEIN,
308 Permanent Bldg., 746 Euclid Avenue, Cleveland, Ohio.

Dr. Richterjev PAIN-EXPELLER

za revmatične bolezni, okorelost in neugodnost sklepov in mišic

Pristni prihaja v zavodu, kot je naslikan tukaj. Odklonite vse zavojce, ki niso zapeti s tem z Anchor varstveno znamko.

25 in 50 centov v lekarnah ali naravnost od

F. AD. RICHTER & CO.

74-80 Washington St. New York, N. Y.

Slovensko samostojno bolniško podporno društvo za Greater New York in okolico. Ink.

Upravni odbor:

Predsednik: Anton Plevec, 410 E. 5th St., New York, N. Y.
Podpredsednik: John Pirnat, 2801 Catalpa Ave., Ridgewood, N. Y.
Tajnik: Vinko Zevnik, 852 Anthon Ave., Ridgewood, N. Y.
Blagajnik: Ivan Maček, 2801 Catalpa Ave., Ridgewood, N. Y.
Zapisnikar: Ivan Gerjovich, 328 Bond St., Brooklyn, N. Y.

Nadzorni odbor:

Josip Pogachnik, 56 Ten Eyck St., Brooklyn, N. Y.
John Jurkas, 640 Warren St., Brooklyn, N. Y.
Anton Cvetkovich, 440 Union St., Brooklyn, N. Y.
Mary Kompare, 32 Stagg St., Brooklyn, N. Y.
Ivanka Šubelj, 59 St. Mark's Place, New York, N. Y.

Društveni zdravnik:

Dr. Henry U. Robinson, 69 E. 7th St., New York, N. Y.

Redne društvene seje se vrše vsako ČETIRTO SOBOTO v mesecu v društveni dvorani "BEETHOVEN-HALL", 210 E. 5th St. blizu 3. Ave. v New Yorku, N. Y. in se prične točno ob 8. uri zvečer.

dobite "GLAS NARODA" skozi štiri mesece dnevno, izvemši nedeljo in postavnih praznikov. "GLAS NARODA" izhaja dnevno na šestih straneh, tako, da dobite tedensko 36 strani berila, v mesecu 156 strani, ali 624 strani v štirih mesecih. "GLAS NARODA" donša dnevno poročila z bojišča in razne slike. Sedaj ga sleherni dan razpošiljamo 13,000! — Ta številka jasno govori, da je list zelo razširjen. Vse osobe lista je organizirano in spada v strokovne unije.

Slovenska Društva

po vseh Zjedinenih državah imajo za geslo, da kadar treba naročiti

DOBRE IN POCENI

društvene tiskovine, se vselej obrnejo na slovensko unijsko tiskarno

"Clevelandska Amerika"

Mi izdelujemo vse društvene, trgovske in privatne tiskovine. Naša tiskarna je najbolj moderno opremljena izmed vseh slovenskih tiskarn v Ameriki. Pišite za cene vsake tiskovine nam, predno se obrnete kam drugam. Pri nas dobite lepše, cenejše in boljše tiskovine.

CLEVELANDSKA AMERIKA

PRVA SLOVENSKA UNIJSKA TISKARNA

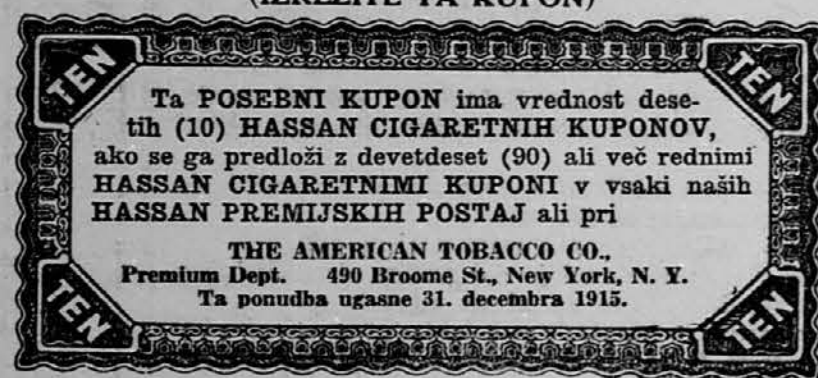
6119 ST. CLAIR AVE. CLEVELAND, O.

Vrednostna ponudba kadilcem

HASSAN CIGARETTES "Standard Amerike".

10 HASSAN KUPONOV ZASTONJ

(IZREŽITE TA KUPON)

Ta POSEBNI KUPON ima vrednost desetih (10) HASSAN CIGARETNIH KUPONOV, ako se ga predloži z devetdeset (90) ali več rednimi HASSAN CIGARETNIH KUPONI in vsaki naših HASSAN PREMIJSKIH POSTAJ ali pri

THE AMERICAN TOBACCO CO.
Premium Dept. 490 Broome St., New York, N. Y.
Ta ponudba ugasne 31. decembra 1915.

Najboljša kakovost in največja vrednost sta napravila HASSAN cigarete v Ameriki za najbolj razširjenecigarete po 5 centov, z ustnikom. Fini okus, mehki vonj prikupna lahkost teh velikih, ovalnih cigaret dajejo popolno zadovoljnost.

Par vrednostnih predmetov, katere se dobi za HASSAN kupone:

	Kuponov		Kuponov
Milo za briti	25	Zenski ali mžki dežnik, ameriški Tafeta,	250
Copit, četine so vložene v trd gumi	50	Mission ročnik	
Britve, najboljše jeklo	50	Kuhinjska oprava — 10 kosov z visečim obešalom. Oprava obstoji iz: Priprave za rezanje mesa s privezkom za drobnejše sekanje; mesarskega noža, Emery brusa, kuhovnice, lopatice, noža za kruh, priroba za odpiranje škafel, velikih vilic, noža za rezanje in žage	300
Jermen, dvojni za brušenje in glajenje	50	Ura za gospode, pristno temno jeklo	600
Elastični pas, ki se R-A-Z-T-E-G-N-E, mera od 30 do 44 inčev. Priljubljen za vsako telo in postavo. Zdravniki ga priporočajo povsod	100	Ura za gospode ali gospe, z odprtim kazalom. 14 karatno zlato, "Waltham kolesje"	900
Žepni nož, biserni ročaj, dve klini ter pila za nohte	125		
Aparat za rezanje hrane, s štirimi nožmi, katerega je lahko pritrditi. Potreben v vsakem domu	200		

Pošljite kupone na Premium Department, AMERICAN TOBACCO COMPANY Drawer L, 484-490 Broome Street New York City, N. Y.

Zanesljivo p
denar
Do dobrega
tudi seda, zaneslji
bujejo pošiljatve v
Torej ni nob
in znancem v staro

100 K velj
FRA
82 Cortlandt
6104 St.